

Європейська угода про правила, що регулюють пересування осіб між державами-членами Ради Європи (ETS N 25)

(Офіційний переклад)

Уряди, що підписали цю Угоду, будучи членами Ради Європи,

Прагнучи сприяти поїздам осіб між своїми країнами,

Домовилися про таке:

Стаття 1

1. Громадяни Договірних Сторін, незалежно від країни їхнього проживання, можуть в'їжджати на територію іншої Сторони або залишати її через будь-які кордони по пред'явленню одного з документів, перелік яких наведено у додатку до цієї Угоди, який є її невід'ємною частиною.

2. Спрощена процедура, зазначена у пункті 1 вище, застосовується лише до поїздок, тривалість яких не перевищує тримісячного терміну.

3. Дійсні паспорти й візи можуть вимагатися для всіх поїздок, тривалість яких перевищує тримісячний термін, або якщо в'їзд на територію іншої Сторони здійснюється з метою прибуткової діяльності.

4. Для цілей цієї Угоди термін "територія" Договірної Сторони має значення, яке надається такою Стороною в заяві на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи для повідомлення всім іншим Договірним Сторонам.

Стаття 2

Настільки, наскільки одна або більше Договірних Сторін вважають це необхідним, перетин кордону здійснюється лише в дозволених пунктах.

Стаття 3

Вищевикладені положення жодною мірою не впливають на закони й нормативні акти, які регулюють поїздки іноземців на територію будь-якої Договірної Сторони.

Стаття 4

Ця Угода не впливає на положення внутрішнього законодавства і двосторонніх чи багатосторонніх договорів, конвенцій або угод, які вже набули чинності або можуть в майбутньому набути чинності, згідно з якими до громадян інших Договірних Сторін застосовуються більш сприятливі умови відносно перетину кордонів.

Стаття 5

Кожна Договірна Сторона дозволяє власнику будь-якого з документів, зазначених у складеному нею переліку, який міститься в додатку до цієї Угоди, знову в'їжджати на свою територію без дотримання формальностей, навіть у випадку, коли його громадянство є спірним.

Стаття 6

Кожна Договірна Сторона зберігає за собою право заборонити в'їзд або перебування на своїй території громадян іншої Сторони, яких вона вважає небажаними.

Стаття 7

Кожна Договірна Сторона зберігає за собою можливість на підставах, пов'язаних із забезпеченням громадського порядку, безпеки або охорони здоров'я населення, відкласти набуття чинності цією Угодою або розпорядитися призупинити її застосування щодо всіх або деяких інших Сторін, за винятком того, що стосується положень статті 5. Про такий захід негайно повідомляється Генеральному Секретарю Ради Європи, який інформує про це інші Сторони. Аналогічна процедура застосовується, як тільки такий захід припиняє дію.

Договірна Сторона, яка користується однією з можливостей, зазначених у попередньому пункті, може вимагати застосування цієї Угоди іншою Стороною лише в тій мірі, в якій вона сама застосовує її щодо такої Сторони.

Стаття 8

Ця Угода відкрита для підписання членами Ради Європи, які можуть стати її Сторонами шляхом:

- а) підписання без застереження щодо ратифікації;
- б) підписання з застереженням щодо ратифікації з подальшою ратифікацією.

Ратифікаційні грамоти передаються на зберігання Генеральному Секретарю Ради Європи.

Стаття 9

Ця Угода набуває чинності першого дня місяця, який настає після дати, коли три члени Ради, відповідно до статті 8, підписали цю Угоду без застережень щодо ратифікації або ратифікували її.

Для будь-якого члена, який у подальшому підпише Угоду без застереження щодо ратифікації або ратифікує її, Угода набуде чинності першого дня місяця, який настає після дати такого підписання або передачі на зберігання ратифікаційної грамоти.

Стаття 10

Після набуття чинності цією Угодою Комітет Міністрів Ради Європи може запросити будь-яку Державу, яка не є членом Ради Європи, приєднатися до цієї Угоди. Таке приєднання набуває чинності першого дня місяця, який настає після дати передачі на зберігання Генеральному Секретарю Ради Європи документа про приєднання.

Стаття 11

Будь-який уряд, який бажає підписати цю Угоду чи приєднатися до неї і який ще не склав свій перелік документів, зазначений в пункті 1 статті 1 та наведений у додатку, подає перелік таких документів Договірним Сторонам через Генерального Секретаря Ради Європи. Цей перелік вважається схваленим усіма Договірними Сторонами і включається до додатка до цієї Угоди, якщо відносно нього не висунуто ніяких заперечень протягом двох місяців після його передачі Генеральним Секретарем.

Аналогічна процедура застосовується, якщо уряд, який підписав цю Угоду, бажає внести зміни до переліку документів, складеного ним та включеного до додатка.

Стаття 12

Генеральний Секретар Ради Європи повідомляє членів Ради і держави, що приєдналися до Угоди, про:

- a) дату набуття чинності цієї Угодою і будь-яких членів, які підписали її без застереження щодо ратифікації або які ратифікували її;
- b) передачу на зберігання будь-якого документа про приєднання відповідно до статті 10;
- c) будь-яке повідомлення, отримане відповідно до статті 13, і про дату набуття ним чинності.

Стаття 13

Будь-яка Договірна Сторона може припинити застосування цієї Угоди, направивши за три місяці до цього відповідне повідомлення Генеральному Секретарю Ради Європи.

На посвідчення чого нижчепідписані, належним чином на те уповноважені представники підписали цю Угоду.

Вчинено у Парижі 13 грудня 1957 року, англійською та французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архівах Ради Європи. Генеральний Секретар Ради Європи надсилає її завірених копії урядам, які підписали цю Угоду.